

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 359: Tức Là, Người Nào Biết Thọ Trì Và Giảng Nói (Kinh này),
Thì Người Đó Chính Là Đang Được Thân Cận Chư Phật, Bồ Tát Cùng Các
Bậc Đại Thiện Tri Thức**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 029)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tức là, người nào biết thọ trì và giảng nói (Kinh này), thì người đó chính là đang được thân cận chư Phật, Bồ Tát cùng các bậc đại thiện tri thức.】

Thân cận chư Phật, Bồ Tát, thân cận bậc thiện tri thức, thật sự rất khó được! Đây chính là điều thế gian gọi là “có thể gặp mà không thể cầu”, thế nhưng dùng phương pháp này thì sẽ dễ dàng, sẽ không khó, đây cũng là điều chúng tôi thường hay khuyên gắng các đồng tu.

Phật pháp và thế pháp nếu muốn có được thành tựu chân thật, thì đều bắt buộc phải có sư thừa (sự truyền thừa từ ân sư). Thế nhưng trong thời đại này, thầy giỏi không còn nữa, biết tìm ở đâu? Không có sư thừa, sư thừa bị đoạn tuyệt. Chúng ta muốn thành tựu thì phải làm sao? Người thời nay tìm không được, thì vẫn có thể tìm người xưa, đây là một cách.

Việc tìm người xưa làm thầy, ví dụ này đã có lịch sử từ rất lâu rồi. Trong lịch sử Trung Quốc có ghi chép lại, người đầu tiên là Mạnh Tử. Mạnh Tử lấy ai làm thầy? Ngài lấy Khổng Lão Phu Tử làm thầy, thế nhưng vào lúc bấy giờ Khổng Lão Phu Tử đã qua đời, không còn ở thế gian nữa. Không còn nữa thì làm sao bái ngài làm thầy? Trứ tác của Khổng Lão Phu Tử vẫn còn, ông đọc sách của Khổng Lão Phu Tử, y theo những lời trong sách của Khổng Phu Tử mà hành trì, đây chính là học trò của Khổng Tử. Cho nên được xưng là tư thực đệ tử, người đầu tiên trong lịch sử Trung Quốc. Ông thật sự đã học thành tựu, học rất giống Khổng Phu Tử. Vì vậy người đời sau tôn xưng Khổng Tử là Chí

Thánh, Mạnh Tử là Á Thánh, cũng gần sánh bằng với ngài. Lấy người xưa làm thầy, vậy còn sai được sao?

Người thời nay ai là người thực sự có đạo đức học vấn, ai là kẻ giả tạo, chúng ta phân biệt không rõ ràng. Còn học với người xưa thì không có vấn đề gì, bởi đã được mọi người công nhận rồi. Con đường này liền có thể đi thông, hơn nữa vô cùng an ổn, cũng không sợ thầy không nhận chúng ta. Thế gian này có thầy tốt, bạn đi tìm thầy, thầy không nhận bạn, vậy thì rất khổ não. Tìm người xưa học đạo thì các ngài chắc chắn sẽ không từ chối, vấn đề là chúng ta có nguyện ý làm học trò của các ngài hay không mà thôi, không cần phải suy nghĩ xem các ngài có nhận mình hay không.

Học theo tình huống của Mạnh Tử, trong lịch sử Trung Quốc có rất nhiều người thực hành và rất nổi tiếng. Chẳng hạn như đời Hán, Tư Mã Thiên viết cuốn “Sử Ký”, ngài là bậc đại văn hào trong lịch sử Trung Quốc. Thầy của ông là Tả Khâu Minh. Quý vị thử nghĩ xem, Tả Khâu Minh là người cùng thời đại với Khổng Tử, còn Tư Mã Thiên là người thời Hán, cách nhau đến mấy trăm năm, làm sao bái ngài làm thầy được? Tả Khâu Minh có một bộ trứ tác là “Tả Truyện”, ông liền chuyên đọc “Tả Truyện”, chuyên học “Tả Truyện”. Bút pháp văn chương của Tả Khâu Minh đã được ông học trọn, ông học vô cùng thành công, trở thành người đứng đầu trong tám vị đại văn hào xuất chúng nhất thời Đường - Tống. Đó chính là lấy người xưa làm thầy.

Trong cửa Phật của chúng ta cũng có ví dụ hiển nhiên. Ngẫu Ích Đại Sư là Tổ sư của Tịnh Độ Tông chúng ta, thầy của Ngẫu Ích Đại Sư là ai? Là Liên Trì Đại Sư. Vào lúc bấy giờ Liên Trì Đại Sư cũng đã vãng sanh rồi, vãng sanh rồi thì làm sao lấy ngài làm thầy? Trứ tác của Liên Trì Đại Sư vẫn còn, toàn tập của Liên Trì Đại Sư hiện nay vẫn còn, vẫn rất hoàn chỉnh. Ngẫu Ích Đại Sư chuyên môn học theo ngài Liên Trì, chỉ chuyên tâm theo học giáo pháp của một vị, y theo ngài làm thầy. Không phải là sách của thầy thì không đọc không xem, chỉ chuyên tâm xem của một người. Ngài đã học thành công, ngài Liên Trì là một đời tổ sư của Tịnh Tông, ngài (Ngẫu Ích) cũng trở thành một đời Tổ sư. Học người xưa mới an ổn, người thời nay không đáng tin cậy.

Trong quá khứ tôi thân cận Lão cư sĩ Lý Bình Nam, chúng tôi bái ngài làm thầy, ngài không từ chối việc chúng tôi bái sư, nhưng bái xong rồi ngài liền nói với chúng tôi: “Tôi không dám làm thầy của các anh, tôi không có đủ điều kiện làm thầy của các anh, tôi chỉ có thể làm học trưởng của các anh, ở bên cạnh

giúp đỡ các anh một tay”. Ngài khuyên tôi lấy Pháp sư Ấn Quang làm thầy, ngài đã giới thiệu cho tôi, bởi Pháp sư Ấn Quang chính là thầy của ngài. Thật khiêm hư! Không giống như người bình thường rất tự đại, tự phụ, cho rằng “tôi không kém hơn người khác, các vị bái tôi làm thầy là được rồi”. Thái độ cống cao ngã mạn đó thì chẳng phải là thiện tri thức chân thật. Bậc chân thiện tri thức nhất định là vô cùng khiêm hư, vô cùng cung kính, cho nên ngài bảo tôi lấy Pháp sư Ấn Quang làm thầy.

Pháp sư Ấn Quang cũng không còn nữa, nhưng “Văn Sao” của Đại Sư vẫn còn. Đọc “Văn Sao”, y theo những lời giáo huấn trong “Văn Sao” để tu hành, thì đây chính là học trò của Pháp sư Ấn Quang rồi. Đây đích thực là bậc thiện tri thức chân thật, vì chúng ta mà chỉ ra một con đường sáng.

Chúng ta học “Kinh Di Đà”, chúng ta lấy Liên Trì Đại sư làm thầy thì chuyên học “Sớ Sao”; nếu muốn lấy Ngẫu Ích Đại sư làm sư phụ thì chuyên học “Yếu Giải”. Cách này không thể sai được, chắc chắn có thành tựu. Hôm nay chúng ta nói thân cận thiện tri thức, nhất định phải dùng phương pháp này. Chúng ta học “Kinh Hoa Nghiêm”, lấy ngài Thanh Lương làm thầy, thì quyết định tuân thủ “Sớ Sao” của ngài Thanh Lương. Hiểu được nguyên tắc này thì thiện tri thức có quá nhiều, tùy ý chúng ta tuyển chọn. Vị nào có duyên với chúng ta thì chúng ta đều có thể thân cận, đều có thể thành tựu.